

norsk-svenske Regjering, og det er da høist sandsynligt, at den vil gjøre sit Samtykke afhængigt af, at lignende Bestemmelser tilveiebringes mellem Sverrig og Norge. Under disse Omstændigheder forekommer det mig at være en usikker Veie her at vedtage et saadan Lovforslag og derved paa en Maade binde den danske Regjering i den eventuelle Forhandling, som den maatte komme til at føre med den svensk-norske Regjering om dette. Det vil jo i Virkeligheden stille sig saaledes, at de to Regjeringer, hvis der er vedtaget saadanne Love i begge de lovgivende Forsamlinger, gaae til denne Forhandling med Instruxer, som de ikke kunne fravige. Jeg skal derfor ganske henstille til det ærede Things Overveielse, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at fremme den foreliggende Sag paa denne Maade. Jeg troer, som sagt, at der vel, efter Indholdets særegne Bestaffenhed, kunde reises grunde Betæneligheder derimod.

Nyholm: Jeg har allerede, da Sagen blev indbragt her i Thinget, anført den særegne Anledning til, at private Forslagsstillere kom til at tage den i deres Haand. Vi erkjende naturligtvis, at den Veie, den ærede Justitsminister har antydet, var den rette og bedste, men Sagen var allerede den Gang bragt frem i det norske Storting, og hvis jeg ikke feiler, tilsigtes den i alt Fald bragt frem paa den svenske Rigsdag, saaledes at altsaa Repræsentationerne i alle tre Riger, eller i alt Fald i de to Riger, nu maae antages at ville beskæftige sig med ligelydende Forslag. Da det danske Forslag stemmer med det norske, er det vel neppe sandsynligt, at der vil blive foretaget store og væsentlige Forandringer deri, og det er vel rimeligt, at den svensk-norske Regjering vil tage væsentligt Hensyn dertil, samt at der heller ikke paa den svenske Rigsdag vil blive forlangt store Forandringer. Den ærede Justitsminister nævnte, at den danske Regjering vilde være stemt for Sagen, dersom den svensk-norske Regjering henvendte sig til den i saa Henseende, men jeg vil rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, om den danske Regjering ikke anseer Sagen for at være af en saadan Bestaffenhed, at den vil tage den i sin Haand og henvende sig til den svensk-norske

Regjering. Dersom den danske Regjering anseer Sagen for vigtig nok til at gjøre det første Skridt til dens Fremme, tvivler jeg ikke om, at mine ærede Medforslagsstillere med mig ville tage Forslaget tilbage.

Winther: Efter hvad der af den ærede Justitsminister er udtalt om dette Forslag, forekommer det mig, at det vil være rigtigst, at Thinget ikke indlader sig videre derpaa, idet jeg troer, at Ministeren havde fuldstændig Ret i sin hele Betragtningssmaade deraf. Paa den anden Side forekommer det mig, at det, efterat der er vedtaget en Lov af en noget lignende Bestaffenhed med Hensyn til Forholdet mellem Danmark og Sverrig, var ønskeligt, at man ogsaa kunde gaae det Skridt, som er paatænkt af de ærede Forslagsstillere; men naar de ville fremme denne Sag, havde det vistnok været rigtigere, at de havde stillet en Forespørgsel til Ministeriet, om det var tilbøieligt til at gjøre det, hellere end at tage Initiativet til et Lovforslag som det foreliggende. Der er Noget ved denne Sag, som i høi Grad støder mig, og som jeg nu hørte af en af de ærede Forslagsstillere, idet der synes at være en fælles Bestræbelse i de forskjellige Repræsentationer, som paa en Maade gaaer bag om de vedkommende Regjeringers Nyg; dette er Noget, som forekommer mig i høi Grad urigtigt. Det er allerede i mange Tilfælde vanskeligt nok for os her i Thinget at tage Initiativet med Hensyn til Sager, der angaae vort eget Lands Anliggender, men hvor langt vanskeligere er det da ikke, naar vi ved at tage Initiativet i en saadan Sag tillige maae forudsættes at have en fuldstændig Indsigt i andre Landes Forhold, og navnlig i andre Repræsentationers Forhold til deres Regjeringer med Hensyn til en saadan Sag. Det forekommer mig, at det er et meget lidt veloverveiet Skridt, som her er gjort, og jeg for min Part skulde ønske, at de ærede Forslagsstillere vilde følge det Vink, der er givet af den ærede Justitsminister, ved at tage Lovforslaget tilbage. Paa den anden Side forekommer det mig, at det, at Sagen har foreligget her, og er kommen saa vidt, som den nu er kommen, kunde være en Tilskyndelse for Regjeringen til at tage under Overveielse, om